

eller Modstandere, der tale; men under ingensomhelst Form skal Echoet afholde mig fra at udtale, hvad jeg anseer for Rigtigt. (Meget godt!) Jeg har endnu kun et Ord at tilføie. Det er ikke blot, naar det ærede Medlem citerer mine Ord urigtigt, at jeg har Ret til at protestere, men jeg har ogsaa Ret hertil, naar det ærede Medlem citerer sine egne Ord urigtigt; thi, engang udtalte her i Salen, ere de ikke mere hans Eiendom, men de ere Thingets Eiendom (Hør! Hør!). Det ærede Medlem har ingenlunde sagt, at Retfærdighed og Billighed kræve, at Staten tager, hvor der kan undværes; til Forfyndelsen heraf behøver ikke saamegen Taler, thi det følger af sig selv, at Staten ikke kan tage, hvor der slet Intet kan undværes (Grundtvig: Jo, desværre!). Vi ville ikke stride herom, thi idetmindste vil det dog indrømmes mig, at dette i al Fald ingenlunde kan antages for et Beskatningsprincip; men det ærede Medlem gik netop ud paa at antyde Beskatningsprincippet, og sagde, at han nu vilde angive, hvilket Princip Beskatningen har at følge, og jeg lagde derfor meget noie Mærke til hans Ord, da jeg veed, hvor farligt det er at opstille Principer, og efter en lang og mangeaarig Beskæftigelse med Finantsvidenskaben idetmindste veed, hvad der hører til at have dannet sig et fast Beskatningsprincip. Jeg maa derfor tilstaae, at, da den ærede Taler bebudede, at nu vilde han komme med sit Beskatningsprincip, var jeg meget opmærksom. Jeg kan derfor med fuldkommen Føie sige, at, hvad den ærede Taler gik ud fra, var, at Billighed og Retfærdighed kræve, at Staten tager, hvad Enhver kan undvære (Tscherning: Ja, men ikke Alt; Stemmer: Nei, Nei, Jo!) — Ja, mine Herrer, ville De afbryde med nei eller ja, efter som det falder Dem ind at gjøre visse Talere Complimenter (Hysen), saa op hører al Diskussion. Vi have Rigsdagstidenden at holde os til. Den ærede Taler kunde igaar have berigtiget sine Ord, han kunde have forklaret dem, og sagt, at man har misforstaaet dem, men det har han langtfra gjort, han er vedbleven og har gjentaget sin Paastand, men sætter engang imellem et Alt til, og vil en anden Gang have et Ord forandret, men det

er for mig kun en Maade til at opgive hine Principer paa.

Formanden: Jeg finder mig dog foranlediget til at erindre om den almindeligt anerkjendte Regel, at, om der endog er faldet ganske bestemte Vittringer, maa dog den Taler, som har fremsført disse, senere være berettiget til selv at forklare, hvorledes han vil have dem forstaaet. Jeg er iøvrigt overbevist om, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgkreds giver mig fuldkommen Ret heri.

Skau: Der er af en æret Rigsdagsmand gjort den Paastand, at den frivillige Angivelse ikke vilde føre til Synderligt, naar ikke Regjeringen var repræsenteret i Skattecommissiønerne, og der er af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te District (David) sagt omtrent det Modsatte. Da Tilfældet nu fører det med sig, at jeg maa sige her er den Eneste, som har noie og praktisk Erfaring i dette Spørgsmaal, skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at man, da man skal indføre Indkomsskatten i Slesvig, ikke kunde komme ud af Stedet, saalænge der ikke var en Regjeringsautoritet med i Skattecommissiønen (Hør!). Det viste sig snart, at det ikke vilde gaae med denne Selvangivelse, ja, paa sine Steder angav de Vedkommende sig slet ikke. Man kunde just ikke tillægge Skatteyndernes flette Billie Skylden derfor, men maatte fornemmelig søge det deri, at de ikke føre Bøger og ikke engang vide, hvad deres Indtægt er. Jeg skal derfor tillade mig at gjøre opmærksom paa, at der nødvendigviis i Skattecommissiønen og Overstattecommissiønen maa være en Personlighed, som kan paa en vis Maade repræsentere Regjeringen (Hør!), da Erfaringen paa et nærliggende Sted, hvor Forholdene netop omtrent ere de samme som i Kongeriget, har viist, at man dog da kunde faae Noget ud af det, medens man ellers aldeles ikke kunde det. Forøvrigt skal jeg afholde mig fra at tale videre om denne Sag, da den synes mig fuldkommen uddebatteret.

Broberg: Da der er talt Saameget i denne Sag, siden jeg begjærede Ordet, skal jeg indfranke mig til blot at berøre et enkelt Punkt. Der er nemlig af flere Talere udtalt